

וכן בענין הולדת ריח באוכלין, העירני חתני הרב מנחם מענדל שיחי' סלאוואטיצקי, שהמ"ב בשעה"צ (סי' שכב אות טז) כתב בפשיטות לאסור מוליד ריח באוכלין, שכתב "וכן ליתן שפינגראד באוכלין אסור", ודלא כהחכ"צ, ופלא שבשמירת שבת כהלכתה (פי"א הלכה לט) כתב בפשטות להתיר מוליד ריח באוכלין, ומסתמך רק על המשנ"ב בס' קכח.

שו"ע אדה"ז סי' תכט

הרב מיכאל א. זליגסון
מגיד שיעור במתיבתא

בהל' פסח סי' תכט, כותב אדה"ז: "והעיקר לדרוש ולהורות להם דרכי ה', וללמד להם המעשה אשר יעשון, ולא כמו שנוהגין עכשיו". ויש להעיר שביטויים אלו - הם בהמשך למה שהחכם הי' דורש לבני עירו, הנה עפ"ז יומתק ג"כ שביטויי לשונות אלו הם בעיקר מפסוקים שבהם מדבר ע"ד משה רבינו והשפעתו את התורה לישראל.

ובפרטיות: "לדרוש": ל' הכתוב: "כי-יבא אלי העם לדרש אלקים" (פ' יתרו). "להורות": ל' הכ': "ולהורת את-בני ישראל את כל-החקים אשר דבר ה' אליהם ביד-משה" (שמיני). "דרכי ה'": ל' הכ': "והודעת להם את הדרך ילכו בה" (פ' יתרו); "כי-ישרים דרכי ה' וגו'" (הושע יד). "המעשה אשר יעשון": ל' הכ': "המעשה אשר יעשון" (יתרו, שם).

ב. והנה בשו"ע הל' שבת סי' רצ ס"ג כותב אדה"ז: "כדי שילמדו הדורות הבאים אחריך להקהל קהילות בכל שבת, להכנס בבתי כנסיות ובבתי מדרשות ללמוד בהם תורה לרבים, על כן צריך לקבוע מדרש להודיע לעם את חקי האלהים ולדרוש בדברי אגדה להכניס יראת שמים בלבבם ולא כמו שנוהגים עכשיו".

ויש להעיר: "חוקי האלקים": ל' הכ': "והודעתי את-חקי האלקים וגו'" (פ' יתרו).

ג. והנה יש להעיר ע"ד השינויים בין הל' פסח והל' שבת - שבהל' פסח מדגיש בעיקר מעשה בפועל וכו', משא"כ בהל' שבת שם דגש מיוחד על עניני אגדה וכו' -

וי"ל, שבהל' פסח מוסב סיום סעיף זה, בהמשך למה שמדגיש בנוגע לידיעת הדינים בנוגע לעניני חג הפסח, ולכן מדגיש הדגשה מיוחדת בענין מעשה בפועל, הן "לדרוש" (מחשבה, ידיעה), והן "להורות" (ע"פ הגמ' בהוריות) ש"הוראה" היינו שמורה לו מעשה בפועל.

ויש לומר שגם ענין "לדרוש", הוא חלק מידיעת ההלכה, ע"פ המחלוקת בין הרא"ש והרמב"ם בנוגע לידיעת טעמי ההלכות. ומכיון שאדה"ז נקט בשולחנו הזהב שלו טעמי ההלכות, לכן נקט גם הל' "לדרוש" ע"פ הביטוי "דרש טעמא וכו'".

ואילו בהל' שבת, מודגש בעיקר ההדגשה על מילוי התוכן דיום השבת. וע"פ המבואר בכ"מ בחסידות, שביום הש"ק, מצד עליית העולמות, מודגש אז בעיקר (כמבואר בכ"מ בקבלה וחסידות) לימוד ענינים של אגדה, שזהו פנימי' התורה. כמובן ממה שאדה"ז כותב באגה"ק סכ"ג בנוגע לימוד "פנימיות התורה, שהיא אגדה שבספר ע"י, שרוב סודות התורה גנוזין בה".

ועפ"ז מובן לשון קדשו: "לקבוע מדרש להודיע לעם את חקי האלהים ולדרוש בדברי אגדה". ועפ"ז מובן גם התוצאה מזה - "להכניס יראת שמים", ע"פ מ"ש בספרי "אתה רוצה לידע מי שאמר והי' העולם, למוד אגדה", כיון שפנימיות התורה עוסקת בגדלות השם בשופי.

שפיכת מעט יין בכוס של ברכה

הרב ישעי' זוסיא פלדמן
תושב השכונה

בגליון תתנה (עמ' 69), במה שכתבתי מה שאומר הרבי בנוגע לשפיכת מעט יין מכוס של ברכה, שכאשר נשפך היין על הארץ הרי זה ענין של בזיון, ובשו"ע אדה"ז (רצו, ה) כותב שאין בזה איסור משום ביזוי משקה, כיון שאינו שופך אלא דבר מועט.

הראני בזה הרה"ג הרה"ח אי"ב שיחי' גערליצקי, מה שכתב בשעתו בזה אז: וזהו כמ"ש הרבי בהתוועדות דשמבה"ח תמוז ה'תשמ"ב, בנוגע לשפיכת היין, דיש בזה משום ביזוי משקין, שמעתי שיש שואלים ממ"ש אדה"ז בשו"ע סי' רצו סעי' ה, עיי"ש, כדאי להעתיק בזה מ"ש מס' מנחת שבת' סי' צו ס"ק יט וז"ל: "במג"א רצ"ו ס"ק